

Skarga wniesiona w dniu 24 stycznia 2019 r. — Acron i in./Komisja**(Sprawa T-45/19)**

(2019/C 122/23)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Acron OAO (Nowogród Wielki, Rosja), Dorogobuż OAO (Dorogobuż, Rosja), Acron Switzerland AG (Baar, Szwajcaria) (przedstawiciele: T. De Meese, J. Stuyck i A. Nys, lawyers)

Strona przeciwna: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2018/1703 z dnia 12 listopada 2018 r. ⁽¹⁾ oraz
- obciążenie strony przeciwnej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia przez stronę przeciwną zobowiązań międzynarodowych, co stanowi naruszenie traktatu i braku przedstawienia wystarczającego uzasadnienia poprzez stwierdzenie, że Federacja Rosyjska nie przestrzegała swoich zobowiązań w ramach Światowej Organizacji Handlu.

Skarżące podnoszą, że strona przeciwna nie uwzględniła przystąpienia Federacji Rosyjskiej do Światowej Organizacji Handlu jako okoliczności istotnej dla zmiany w obliczaniu marginesu dumpingu skarżących. Strona przeciwna jest zobowiązana do uwzględnienia zobowiązań podjętych przez Federację Rosyjską w odniesieniu do ceny gazu podczas dochodzenia w zakresie przeglądu okresowego cel mających zastosowanie do przywozu azotanu amonu. Ponieważ strona przeciwna twierdziła, że Federacja Rosyjska nie zastosowała się do jej własnego protokołu przystąpienia, strona przeciwna naruszyła art. VI Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu oraz art. II Porozumienia antydumpingowego Światowej Organizacji Handlu. W ten sposób strona przeciwna naruszyła swoje zobowiązania międzynarodowe, co stanowi naruszenie Traktatu.

2. Zarzut drugi dotyczący popełnienia przez stronę przeciwną oczywistego błędu w ocenie i braku wystarczającego uzasadnienia, co doprowadziło do naruszenia prawa skarżących do obrony poprzez stwierdzenie, że zmiana okoliczności, na którą powołują się skarżący, nie miała trwałego charakteru.

— Skarżące podnoszą, że w ramach drugiego zarzutu istnieją dwie odrębne podstawy stwierdzenia nieważności zaskarżonej decyzji. Oba zarzuty dotyczą błędnego wniosku, że zmiana okoliczności nie miała trwałego charakteru.

— W każdym razie strona przeciwna naruszyła obowiązek uzasadnienia na podstawie art. 296 TFUE, ponieważ nie uzasadniła zaskarżonej decyzji w sposób jasny i jednoznaczny.

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia przez stronę przeciwną art. 19 ust. 2 i art. 20 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 2016/1036 Parlamentu Europejskiego i Rady (?), jak również prawa skarżących do obrony i doprowadzenia do braku pewności prawa poprzez brak przedstawienia obliczenia dumpingu.

— Strona przeciwna nie ujawniła skarżącym ostatecznych obliczeń marginesu dumpingu, mimo że obliczenia te posłużyły za podstawę ustaleń dotyczących kontynuacji i istnienia dumpingu, trwałego charakteru zmiany okoliczności, a także zakończenia częściowego przeglądu okresowego. Gdyby strona przeciwna przekazała obliczenia, umożliwiłyby skarżącym skuteczniejszą obronę ich praw w odniesieniu do obliczania dumpingu i ustaleń dotyczących dumpingu w ogólności, w tym argumentu dotyczącego metodologii obliczeń zastosowanej w pierwotnym dochodzeniu, co mogłoby mieć znaczący wpływ na ich sytuację prawną.

- Skarżące podnoszą, że strona przeciwna naruszyła art. 19 ust. 2 i art. 20 ust. 2 rozporządzenia 2016/1036, prawo skarżących do obrony oraz zasadę pewności prawa poprzez brak dostarczenia skarżącym istotnego streszczenia dowodów zebranych w trakcie dochodzenia lub ustaleń, na podstawie których strona przeciwna zaproponowała zmianę marginesu antydumpingowego skarżących. Skarżące podnoszą, że odmawiając przedstawienia im obliczenia marginesu dumpingu, strona przeciwna naruszyła prawo skarżących do obrony i zasadę pewności prawa.

- (¹) Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2018/1703 z dnia 12 listopada 2018 r. kończąca częściowy przegląd okresowy dotyczący przywozu azotanu amonu pochodzącego z Rosji (Dz.U. L 285, 13.11.2018, s. 97).
- (²) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (Dz.U. L 176, 30.6.2016, s. 21).

Skarga wniesiona w dniu 31 stycznia 2019 r. — Rot Front/EUIPO — Kondyterska korporatsiia „Roshen” (ПОЛІЕН)

(Sprawa T-63/19)

(2019/C 122/24)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Rot Front OAO (Moskwa, Rosja) (przedstawiciele: adwokaci M. Geitz i J. Stock)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Dochirnie pidpriemstvo Kondyterska korporatsiia „Roshen” (Kijów, Ukraina)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Międzynarodowa rejestracja wskazująca Unię Europejską graficznego znaku towarowego POLIEH — rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską nr 11 233 784

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 16 listopada 2018 r. w sprawie R 1872/2018-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.